

genoptaget, ikke maa blive skuffet, og at Erhvervene ikke med Rette skulde kunne lægge den højtærede Udenrigsminister noget vedrørende disse Forhandlings Forløb til Last.

Den højtærede Udenrigsminister har fremsat nogle Udtalelser til mig om Grønland. Den højtærede Minister vendte sig mod den norske Opfattelse, han polemiserede mod Polemikken, og hans Udtalelser havde en noget polemisk Form, men det skal jeg ikke opholde mig ved, jeg skal nøjes med at sige, at det glæder mig, at den højtærede Udenrigsminister er af den Opfattelse, at der ved Forhandlinger med Norge maa kunne bringes en tilfredsstillende Ordning til Veje. Den højtærede Minister har knyttet disse Forhaabninger til Fremsættelsen af et norsk Forslag. En norsk Bladudtalelse, om hvilken der er telegraferet, at den er Udtryk for eller kommer fra en Side, der staar den norske Regering nær, siger, at denne Forventning vil den højtærede danske Udenrigsminister neppe faa opfyldt. Det forekommer mig nu, at for stor Vægt bør der ikke lægges herpaa. Ligesom det ærede Medlem Hr. Moltzen vil jeg haabe, at den højtærede Udenrigsminister vil opbyde hele den Fond af Elskværdighed og af Klogskab, som han raader over, men undertiden skjuler, til Løsning af denne Sag.

Jeg maa maaske her indskyde en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Brorsen angaaende det andet Mellemværende med Norge, som er fremdraget her fra Talerstolen. Den ærede Ordfører sagde, at han stod ved sine Ord, men lykkeligvis skal denne Udtalelse ikke tages bogstavelig, thi ved Slutningen af sine Bemærkninger fra gik det ærede Medlem sine Ord. Det ærede Medlem udtalte da, at naar han havde talt om Repressalier, havde han ikke tænkt paa Statsindgreb, men paa danske Landbrugeres Fællesoptræden. Da den højtærede Ordfører talte første Gang, talte han om Handelstraktaterne og om disses Anvendelse overfor Forhold af den Art, som der her er Tale om, og dette er Statsindgreb. Det var derfor, jeg betegnede hans Udtalelser om Repressalierne som værende langt fra Frihandelsprincipper, men som værende Indvarsling af en Handelskrig, og hvad jeg vendte mig imod, var paa ingen Maade det ærede Medlems Fremhæven af berettigede danske Synspunkter, men den Form, hvorunder han fremsatte dem. I Forholdet mellem Landene spiller Formen jo en ganske anden Rolle end mellem Partiernes indenfor et Lands Grænser. Vi kan være saa ufor-

saa meget, uden at dette tilsyvende og sidst kommer til at øve nogen afgørende Indflydelse paa Forhandlingernes Forløb. Men i Forholdet mellem Nationerne har Formen overordentlig meget at sige, og jeg tror, at den højtærede Ordfører for Venstre kunde have fremsat det danske Synspunkt paa en noget heldigere Maade. Men det, som laa mig mest paa Hjerte at pege paa, var den Forstaaelse af Stillingen, som laa i det ærede Medlems Udtalelser, nemlig denne, at et Lands Politik paa det økonomiske Omraade maa præge det andet Lands Politik paa det økonomiske Omraade, at et Forhold i eet Land kan virke saaledes, at det andet Land maa overveje, hvorledes det skal imødegaa disse Forhold. Det var det, der laa i det ærede Medlems Udtalelser, og derfor betegnede jeg det ogsaa som en dæmrende Forstaaelse af, hvad det var, der i Øjeblikket økonomisk foregik i Verden, og derfor som en forhaabentlig heldig Indledning til Forhandling om at møde ogsaa andre økonomiske Problemer end Kødproblemet ud fra den samme Opfattelse. Noget har den ærede Ordfører reduceret dette Spørgsmaal. Forhaabentlig vil dog alligevel tilsyvende og sidst den Opfattelse, som han først gav Udtryk i en efter min Mening ikke heldig Form, trænge igennem.

Jeg skal derefter vende tilbage til den højtærede Udenrigsminister, der fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Offentliggørelsen af de slesvigske Dokumenter, et Spørgsmaal, som jeg allerede overfor Offentligheden har udtalt mig om, men det vil være nødvendigt at vende tilbage til Forholdet her i dette høje Ting. Den højtærede Udenrigsminister bebudede, at de slesvigske Dokumenter nu meget snart vilde blive omdelt, men ikke offentliggjort, og kun omdelt til en snæver Kreds her i Rigsdagen, til dem, der havde haft med Sagen at gøre. Det synes, som om Kredsen er blevet noget udvidet ved senere Udtalelser, men i hvert Fald er det kun et Udsnit af det danske Folks Repræsentation, hvem denne Offentliggørelse er tiltænkt. Det vil altsaa sige, at end ikke den samlede Rigsdags Medlemmer skulde have disse Dokumenter tilstillet. Samtidig med denne Meddelelse vendte den højtærede Udenrigsminister sig i en polemisk Form mod mig, idet han udtalte, at mine Udtalelser desværre lod ham frygte, at det var en almindelig Offentliggørelse, jeg havde ventet. Jeg forstaaer nu meget vel, at denne polemiske Form vendt imod mig var et Forsøg paa en Dækning, men i saa Fald har Valget af Forsvarsmidler ikke været heldigt, thi naar jeg har ventet Offentliggørelsen, er